

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr.15/04.04.2008
privind solutionarea contestatiei depusa
de SC X S.R.L. CALARASI
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi asupra contestatiei depusa de SC X SRL cu sediul in CALARASI, str. Victoriei, judetul Calarasi, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 17.01.2008.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X SRL CALARASI.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale

suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	x lei
- Majorari de intarziere	x lei
- Taxa pe valoarea adaugata	x lei
- Majorari de intarziere	<u>x lei</u>
Total sume contestate	x lei

Motivele formulate de SC X SRL CALARASI in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Organul de inspectie fiscala a retinut ca si motivare situatia ca in perioada 01.11.2006-30.09.2007 SC X SRL CALARASI a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, motiv pentru care s-a calculat un impozit suplimentar si t.v.a aferent pentru diferenta dintre pretul practicat de societate si pretul pietei.

In drept, s-au invocat dispozitiile art.11 din Legea 571/2003 si art.67, alin.2 din O.G.92/2003, in sensul ca la stabilirea sumei unui impozit sau taxe, autoritatile fiscale pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei si faptul ca organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, avind in vedere pretul de piata al tranzactiei.

Fata de decizia de impunere si celelalte acte care au stat la baza emiterii acesteia, contestatoarea sustine ca acestea sunt absolut neintemeiate si date cu interpretarea gresita a dispozitiilor legale invocate, pentru urmatoarele motive:

In speta, ca urmare a unei sesizari facute de catre Garda Financiara si a unei "documentari" a acesteia, organul fiscal a calculat in mod cu totul abuziv, cu incalcarea dispozitiilor legale in materie si interpretarea acestora in mod eronat, obligatii fiscale suplimentare cu titlu de TVA si impozit pe profit, la adapostul dispozitiilor art.11 din Legea 571/03 si art. 67 din O.G. 92/03, sustinind faptul ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Contestatoarea considera ca rezultatele controlului sunt cu totul gresite si arata ca nu datoreaza aceste sume, pornind chiar de la motivarea in fapt a deciziei care este total nefondata: se arata ca societatea ar fi efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, inasa, de fapt, ulterior se sustine ca nu ar fi aplicat un adaos comercial corespunzator, astfel incit organul fiscal calculeaza un adaos suplimentar pe care, in opinia sa, ar fi trebuit sa il aplice societatea si la care calculeaza obligatii fiscale suplimentare.

In motivare, in loc de a arata cauzele care au determinat luarea acestor masuri, organul fiscal mentioneaza ca s-a constatat de catre Garda Financiara ca SC X SRL are relatii comerciale cu societati care folosesc sedii fictive cu scopul sustragerii de la plata taxelor si impozitelor; dincolo de faptul ca aceasta motivare nu are legatura cu cauza si susbcrisa nu are vreo obligatie legala sa controleze sediile unor societati partenere si sa verifice ce fel de activitati desfasoara acestea sau nu la sediu, arata ca Garda Financiara nu este autoritatea indrituita de lege sa stabileasca daca un sediu este fictiv sau nu, termenul fiind, de fapt, impropriu caci juridic, fie este sediu declarat la O.N.R.C., fie nu exista ca si sediu, cu atat mai mult cu cit nimeni nu poate stabili ca o societate ar putea folosi un sediu "fictiv" in scopul determinat de a se sustrage de la plata taxelor si impozitelor.

Alta situatie care apare ca abuziva si aberanta, este aceea ca Garda Financiara, potrivit unor norme necunoscute inca, este o autoritate, un fel de bursa, mercurial, etc. care poate, in opinia organului fiscal, sa fixeze preturile de vinzare pentru anumite bunuri ca intr-o economie totalitara, si orice agent comercial este obligat sa respecte aceste preturi, in caz contrar datorind obligatii fiscale suplimentare, notiunile de economie de piata si concurenta fiind cu totul straine de aceasta situatie.

Dincolo de faptul ca aceste constatari empirice ale Garzii Financiare facute prin efectuarea de controale sau adrese la anumiti agenti comerciali nu sunt legale si nici relevante, caci preturile pot diferi foarte mult in functie de tara de provenienta, calitatea marfii, costuri de transport, etc. si Garda Financiara nu are astfel de atributii in statutul sau, aceasta nici macar nu este un organ fiscal care ar fi fost indreptatit sa estimeze baza de impunere, asa cum arata organul fiscal, ca Garda Financiara ar fi procedat.

Modul de interpretare a dispozitiilor legale este o sfidare la adresa economiei de piata si priveste, probabil, anumite interese oculte, deranjate de faptul ca produsele noastre aveau un pret mai bun fata de acestea.

In realitate, am importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, de o calitate inferioara, nu premium, ce-i drept, la un pret avantajos care ne-a permis sa comercializam aceste produse la un pret de x, lei/kg pentru fasole si x si x lei/kg seminte de dovleac, de fiecare data practicand un adaos comercial care sa ne permita un castig multumitor si sa putem vinde marfa mai repede, avind in vedere ca societatea noastra vinde cantitati en-gros.

Interpretand cu totul nelegal dispozitiile legale, plecand de la premisa falsa ca Garda Financiara este o autoritate in materie care poate stabili pretul produselor agricole la un moment dat, suntem acuzati ca nu am evidentiat corect in contabilitate continutul economic al tranzactiei: concluzia este falsa intrucat nimeni nu ne poate obliga, in mod legal, sa importam produse la anumite preturi, mai mari, si nici sa aplicam un adaos comercial, mai mare decit cel practicat, numai pentru a vinde la acelasi pret cu alte presupuse

societati concurente; este ca si cum intr-o piata agroalimentara in care vine un producator si ceilalti vanzatoari sunt speculanti care au cumparat marfa de la alti producatori, acesta ar putea fi obligat sa-si vinda marfa la acelasi pret, pentru a nu le strica afacerea speculantilor, insa aceasta practica nu poate primi o protectie legala prin interpretarea gresita a textelor de lege.

Mai mult, s-a vorbit despre continutul economic al tranzactiei, dar, de fapt, pe fila 5 a raportului fiscal se arata ca s-a calculat diferenta de adaos comercial, ceea ce inseamna ca ni se imputa nu faptul ca am reusit sa importam produse la un pret mai mic, deci un avantaj pentru consumator, ci faptul ca nu am calculat un adaos comercial mai mare, pentru a ajunge la presupusul pret al pietei la acel moment.

In realitate, textul de lege invocat isi are rolul sau bine definit si, intr-adevar, se refera la situatiile cind societatile ar vinde bunuri sub pretul de piata pentru a eluda taxele, insa aici ne referim la alte situatii, cum ar fi vnzarea bunurilor imobile apartinand acesteia la preturi mult mai mici decit ale pietei, fara raport de expertiza, etc, asa cum arata si spetele din practica in aceasta materie.

Nimeni nu poate stabili ca pretul semintelor de dovleac si al fasolei cu care am importat aceste produse nu era cel pe care l-am platit, sau nu ne poate obliga sa importam la un pret mai mare.

De asemenea, nimeni, legal, nu ne poate obliga sa aplicam un anumit adaos comercial pentru a ajunge astfel la un pret care sa convina sau sa fie apropiat de cel al concurenteii, pentru ca, altfel, ar fi vorba despre o economie totalitara cu un pret dictat, impus, iar nu despre o economie de piata functionala.

Contestatoarea considera ca dispozitiile art. 67 din O.G. 92/03 nu isi gasesc aplicarea in speta, intrucit ipoteza este aceea a imposibilitatii de stabilire a bazei de impunere, ceea ce nu este cazul acesteia, deoarece a evidentiat in contabilitate toate tranzactiile si s-au calculat taxe si impozite aferente acestora, in acest caz organul fiscal neavind dreptul sa estimeze baza de impunere, adica, practic, sa impuna anumite preturi de achizitie sau de vnzare.

Fata de motivele prezentate in sustinerea cauzei, contestatoarea solicita admiterea contestatiei formulate si anulara actului administrativ fiscal atacat si a tuturor actelor care au stet la baza emiterii acestuia.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008 si al anexelor acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuata pentru perioada 01.11.2006 -30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Pentru debitele stabilite suplimentar s-au calculat majorari de intarziere in suma totala de X lei, din care:

- X lei aferente impozitului pe profit;
- X lei aferente taxei pe valoarea adaugata.

Masura stabilirii impozitului pe profit suplimentar precum si a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	X lei
- Majorari de intarziere	X lei
- Taxa pe valoarea adaugata	X lei
- Majorari de intarziere	<u>X lei</u>
Total sume contestate	X lei

1. Privitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit si suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este legala, in conditiile in care temeiul de drept invocat de organul de inspectie fiscala nu este aplicabil in cauza.

In fapt, SC X SRL a importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, pe care le-a comercializat in sistem en-gros pe piata interna practicand un adaos comercial de X lei/kg pentru fasolea uscata si de X lei/kg pentru semintele de dovleac.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere adresa nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara-Comisariatul general, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL in scopul stabilirii in intregime a datoriilor catre bugetul de stat, precum si Nota de constatare a Garzii Financiare-Comisariatul General seria CG nr.003473/28.08.2007, din care rezulta ca in urma unui control operativ si inopinat efectuat la SC X SRL s-a constatat ca in perioada ianuarie - mai 2007 a efectuat importuri de fasole uscata si seminte de dovleac din Ucraina, marfuri ce au fost comercializate in sistem en-gros pe piata interna, catre un numar de 4 societati comerciale cu sediul social in Romania, contravaloarea marfurilor comercializate fiind incasata prin instrumente bancare. Garda Financiara a constatat ca trei societati comerciale din cele patru care au achizitionat marfurile in cauza de la SC X SRL, nu mai functioneaza la sediul social declarat, din declaratiile fiscale depuse la organele fiscale rezulta ca acestea prezinta sume mari de plata la bugetul de stat, ultima luna in care s-au depus deconturi de TVA fiind martie 2007. Garda Financiara a efectuat o documentare la societati comerciale importatoare de produse similare rezultand ca pretul de vanzare in perioada corespondenta la produsul "fasole uscata" a fost de X lei/kg iar la produsul "seminte dovleac" a fost de X lei.

Din Raportul de inspectie fiscala rezulta ca veniturile realizate de SC X SRL sunt inregistrate in evidenta contabila pe baza facturilor emise catre clienti.

Avand in vedere discrepanta intre pretul practicat de societate si pretul pietei, organul de inspectie fiscala a recalculat valoarea livrarilor de marfa ale SC X SRL folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

Pentru diferenta de adaos comercial stabilita prin recalcularea valorii livrarilor de marfa (folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare) organul de control a calculat TVA colectata suplimentar in suma de X lei.

Masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art.11 alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

In aplicarea acestor prevederi speciale, la pct.22 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

*"22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale **ale persoanelor afiliate**, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente."*

Potrivit acestor prevederi legale se retine ca autoritatile fiscale au dreptul de a reconsidera evidentele unei persoane juridice romane, prin ajustarea veniturilor, restrans inasa numai in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate.

Avand in vedere faptul ca tranzactiile in cauza s-au efectuat intre persoane juridice cu sediul social in Romania, ca intre SC X SRL si societatile cliente nu exista relatii de afiliatie, se retine ca prevederile speciale de la art.11 din Codul Fiscal nu sunt aplicabile in cauza.

Referitor la estimarea bazei de impunere, art.67, din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și

documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal."

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscală, aprobate prin H.G.nr.1050/2004, la pct.65.1 sunt stipulate situațiile în care organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere:

"65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc **în situații cum sunt:**

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora."

Din constatările consemnate în raportul de inspecție fiscală reiese însă că SC X SRL a depus la termenele legale deconturile de TVA și declarațiile de impozite și taxe la bugetul general consolidat la organul fiscal teritorial, a respectat prevederile legale privind utilizarea și tinerea registrelor contabile obligatorii, veniturile realizate sunt înregistrate în evidența contabilă pe baza facturilor emise către clienți, obligațiile fiscale au fost achitate la termenele legale, a răspuns la solicitările autorităților fiscale.

Astfel, se reține că SC X SRL nu se regăsește în situațiile în care potrivit legii organele fiscale ar fi fost îndreptățite să estimeze baza de impunere.

Referitor la faptul că trei societăți comerciale din cele patru care au achiziționat marfurile în cauză de la SC X SRL nu mai funcționează la sediul social declarat, reținând că la data efectuării tranzacțiilor nu erau contribuabili declarați inactivi, situația de fapt constatată nu-i poate fi imputabilă contestatoarei.

De asemenea, motivația organelor de inspecție fiscală referitoare la discrepanța între prețul practicat de societate și prețul pieței, nu poate fi reținută ca argument în stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, întrucât, așa cum este stipulat la art.4 din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, "prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei".

Prin urmare, se retine ca textele de lege invocate de organele fiscale, in baza carora au procedat la reconsiderarea evidentelor SC X SRL prin ajustarea sumei veniturilor realizate, recalculand astfel obligatiile fiscale ale societatii, nu sunt aplicabile in cauza, drept pentru care contestatia urmeaza a fi admisa, iar actul administrativ fiscal atacat urmeaza a fi anulat.

2. Cu privire la majorarile de intarziere in suma de x lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X SRL datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitele stabilite suplimentar de plata.

In fapt, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, iar pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru debitele stabilite suplimentar de plata reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

Admiterea contestatiei formulata de S.C. X SRL CALARASI, si anulara Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008 prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr.15/04.04.2008
privind solutionarea contestatiei depusa
de SC X S.R.L. CALARASI
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi asupra contestatiei depusa de SC X SRL cu sediul in CALARASI, str. Victoriei, judetul Calarasi, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 17.01.2008.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X SRL CALARASI.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale

suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	x lei
- Majorari de intarziere	x lei
- Taxa pe valoarea adaugata	x lei
- Majorari de intarziere	<u>x lei</u>
Total sume contestate	x lei

Motivele formulate de SC X SRL CALARASI in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Organul de inspectie fiscala a retinut ca si motivare situatia ca in perioada 01.11.2006-30.09.2007 SC X SRL CALARASI a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, motiv pentru care s-a calculat un impozit suplimentar si t.v.a aferent pentru diferenta dintre pretul practicat de societate si pretul pietei.

In drept, s-au invocat dispozitiile art.11 din Legea 571/2003 si art.67, alin.2 din O.G.92/2003, in sensul ca la stabilirea sumei unui impozit sau taxe, autoritatile fiscale pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei si faptul ca organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, avind in vedere pretul de piata al tranzactiei.

Fata de decizia de impunere si celelalte acte care au stat la baza emiterii acesteia, contestatoarea sustine ca acestea sunt absolut neintemeiate si date cu interpretarea gresita a dispozitiilor legale invocate, pentru urmatoarele motive:

In speta, ca urmare a unei sesizari facute de catre Garda Financiara si a unei "documentari" a acesteia, organul fiscal a calculat in mod cu totul abuziv, cu incalcarea dispozitiilor legale in materie si interpretarea acestora in mod eronat, obligatii fiscale suplimentare cu titlu de TVA si impozit pe profit, la adapostul dispozitiilor art.11 din Legea 571/03 si art. 67 din O.G. 92/03, sustinind faptul ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Contestatoarea considera ca rezultatele controlului sunt cu totul gresite si arata ca nu datoreaza aceste sume, pornind chiar de la motivarea in fapt a deciziei care este total nefondata: se arata ca societatea ar fi efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, inasa, de fapt, ulterior se sustine ca nu ar fi aplicat un adaos comercial corespunzator, astfel incit organul fiscal calculeaza un adaos suplimentar pe care, in opinia sa, ar fi trebuit sa il aplice societatea si la care calculeaza obligatii fiscale suplimentare.

In motivare, in loc de a arata cauzele care au determinat luarea acestor masuri, organul fiscal mentioneaza ca s-a constatat de catre Garda Financiara ca SC X SRL are relatii comerciale cu societati care folosesc sedii fictive cu scopul sustragerii de la plata taxelor si impozitelor; dincolo de faptul ca aceasta motivare nu are legatura cu cauza si susbcrisa nu are vreo obligatie legala sa controleze sediile unor societati partenere si sa verifice ce fel de activitati desfasoara acestea sau nu la sediu, arata ca Garda Financiara nu este autoritatea indrituita de lege sa stabileasca daca un sediu este fictiv sau nu, termenul fiind, de fapt, impropriu caci juridic, fie este sediu declarat la O.N.R.C., fie nu exista ca si sediu, cu atat mai mult cu cit nimeni nu poate stabili ca o societate ar putea folosi un sediu "fictiv" in scopul determinat de a se sustrage de la plata taxelor si impozitelor.

Alta situatie care apare ca abuziva si aberanta, este aceea ca Garda Financiara, potrivit unor norme necunoscute inca, este o autoritate, un fel de bursa, mercurial, etc. care poate, in opinia organului fiscal, sa fixeze preturile de vinzare pentru anumite bunuri ca intr-o economie totalitara, si orice agent comercial este obligat sa respecte aceste preturi, in caz contrar datorind obligatii fiscale suplimentare, notiunile de economie de piata si concurenta fiind cu totul straine de aceasta situatie.

Dincolo de faptul ca aceste constatari empirice ale Garzii Financiare facute prin efectuarea de controale sau adrese la anumiti agenti comerciali nu sunt legale si nici relevante, caci preturile pot diferi foarte mult in functie de tara de provenienta, calitatea marfii, costuri de transport, etc. si Garda Financiara nu are astfel de atributii in statutul sau, aceasta nici macar nu este un organ fiscal care ar fi fost indreptatit sa estimeze baza de impunere, asa cum arata organul fiscal, ca Garda Financiara ar fi procedat.

Modul de interpretare a dispozitiilor legale este o sfidare la adresa economiei de piata si priveste, probabil, anumite interese oculte, deranjate de faptul ca produsele noastre aveau un pret mai bun fata de acestea.

In realitate, am importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, de o calitate inferioara, nu premium, ce-i drept, la un pret avantajos care ne-a permis sa comercializam aceste produse la un pret de x, lei/kg pentru fasole si x si x lei/kg seminte de dovleac, de fiecare data practicand un adaos comercial care sa ne permita un castig multumitor si sa putem vinde marfa mai repede, avind in vedere ca societatea noastra vinde cantitati en-gros.

Interpretand cu totul nelegal dispozitiile legale, plecand de la premisa falsa ca Garda Financiara este o autoritate in materie care poate stabili pretul produselor agricole la un moment dat, suntem acuzati ca nu am evidentiat corect in contabilitate continutul economic al tranzactiei: concluzia este falsa intrucat nimeni nu ne poate obliga, in mod legal, sa importam produse la anumite preturi, mai mari, si nici sa aplicam un adaos comercial, mai mare decit cel practicat, numai pentru a vinde la acelasi pret cu alte presupuse

societati concurente; este ca si cum intr-o piata agroalimentara in care vine un producator si ceilalti vanzatoari sunt speculanti care au cumparat marfa de la alti producatori, acesta ar putea fi obligat sa-si vinda marfa la acelasi pret, pentru a nu le strica afacerea speculantilor, insa aceasta practica nu poate primi o protectie legala prin interpretarea gresita a textelor de lege.

Mai mult, s-a vorbit despre continutul economic al tranzactiei, dar, de fapt, pe fila 5 a raportului fiscal se arata ca s-a calculat diferenta de adaos comercial, ceea ce inseamna ca ni se imputa nu faptul ca am reusit sa importam produse la un pret mai mic, deci un avantaj pentru consumator, ci faptul ca nu am calculat un adaos comercial mai mare, pentru a ajunge la presupusul pret al pietei la acel moment.

In realitate, textul de lege invocat isi are rolul sau bine definit si, intr-adevar, se refera la situatiile cind societatile ar vinde bunuri sub pretul de piata pentru a eluda taxele, insa aici ne referim la alte situatii, cum ar fi vnzarea bunurilor imobile apartinand acesteia la preturi mult mai mici decit ale pietei, fara raport de expertiza, etc, asa cum arata si spetele din practica in aceasta materie.

Nimeni nu poate stabili ca pretul semintelor de dovleac si al fasolei cu care am importat aceste produse nu era cel pe care l-am platit, sau nu ne poate obliga sa importam la un pret mai mare.

De asemenea, nimeni, legal, nu ne poate obliga sa aplicam un anumit adaos comercial pentru a ajunge astfel la un pret care sa convina sau sa fie apropiat de cel al concurenteii, pentru ca, altfel, ar fi vorba despre o economie totalitara cu un pret dictat, impus, iar nu despre o economie de piata functionala.

Contestatoarea considera ca dispozitiile art. 67 din O.G. 92/03 nu isi gasesc aplicarea in speta, intrucit ipoteza este aceea a imposibilitatii de stabilire a bazei de impunere, ceea ce nu este cazul acesteia, deoarece a evidentiat in contabilitate toate tranzactiile si s-au calculat taxe si impozite aferente acestora, in acest caz organul fiscal neavind dreptul sa estimeze baza de impunere, adica, practic, sa impuna anumite preturi de achizitie sau de vnzare.

Fata de motivele prezentate in sustinerea cauzei, contestatoarea solicita admiterea contestatiei formulate si anulara actului administrativ fiscal atacat si a tuturor actelor care au stet la baza emiterii acestuia.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008 si al anexelor acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuata pentru perioada 01.11.2006 -30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Pentru debitele stabilite suplimentar s-au calculat majorari de intarziere in suma totala de X lei, din care:

- X lei aferente impozitului pe profit;
- X lei aferente taxei pe valoarea adaugata.

Masura stabilirii impozitului pe profit suplimentar precum si a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	X lei
- Majorari de intarziere	X lei
- Taxa pe valoarea adaugata	X lei
- Majorari de intarziere	<u>X lei</u>
Total sume contestate	X lei

1. Privitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit si suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este legala, in conditiile in care temeiul de drept invocat de organul de inspectie fiscala nu este aplicabil in cauza.

In fapt, SC X SRL a importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, pe care le-a comercializat in sistem en-gros pe piata interna practicand un adaos comercial de X lei/kg pentru fasolea uscata si de X lei/kg pentru semintele de dovleac.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere adresa nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara-Comisariatul general, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL in scopul stabilirii in intregime a datoriilor catre bugetul de stat, precum si Nota de constatare a Garzii Financiare-Comisariatul General seria CG nr.003473/28.08.2007, din care rezulta ca in urma unui control operativ si inopinat efectuat la SC X SRL s-a constatat ca in perioada ianuarie - mai 2007 a efectuat importuri de fasole uscata si seminte de dovleac din Ucraina, marfuri ce au fost comercializate in sistem en-gros pe piata interna, catre un numar de 4 societati comerciale cu sediul social in Romania, contravaloarea marfurilor comercializate fiind incasata prin instrumente bancare. Garda Financiara a constatat ca trei societati comerciale din cele patru care au achizitionat marfurile in cauza de la SC X SRL, nu mai functioneaza la sediul social declarat, din declaratiile fiscale depuse la organele fiscale rezulta ca acestea prezinta sume mari de plata la bugetul de stat, ultima luna in care s-au depus deconturi de TVA fiind martie 2007. Garda Financiara a efectuat o documentare la societati comerciale importatoare de produse similare rezultand ca pretul de vanzare in perioada corespondenta la produsul "fasole uscata" a fost de X lei/kg iar la produsul "seminte dovleac" a fost de X lei.

Din Raportul de inspectie fiscala rezulta ca veniturile realizate de SC X SRL sunt inregistrate in evidenta contabila pe baza facturilor emise catre clienti.

Avand in vedere discrepanta intre pretul practicat de societate si pretul pietei, organul de inspectie fiscala a recalculat valoarea livrarilor de marfa ale SC X SRL folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

Pentru diferenta de adaos comercial stabilita prin recalcularea valorii livrarilor de marfa (folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare) organul de control a calculat TVA colectata suplimentar in suma de X lei.

Masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art.11 alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

In aplicarea acestor prevederi speciale, la pct.22 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

*"22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale **ale persoanelor afiliate**, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente."*

Potrivit acestor prevederi legale se retine ca autoritatile fiscale au dreptul de a reconsidera evidentele unei persoane juridice romane, prin ajustarea veniturilor, restrans inasa numai in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate.

Avand in vedere faptul ca tranzactiile in cauza s-au efectuat intre persoane juridice cu sediul social in Romania, ca intre SC X SRL si societatile cliente nu exista relatii de afiliatie, se retine ca prevederile speciale de la art.11 din Codul Fiscal nu sunt aplicabile in cauza.

Referitor la estimarea bazei de impunere, art.67, din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și

documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal."

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscală, aprobate prin H.G.nr.1050/2004, la pct.65.1 sunt stipulate situațiile în care organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere:

"65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc **în situații cum sunt:**

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora."

Din constatările consemnate în raportul de inspecție fiscală reiese însă că SC X SRL a depus la termenele legale deconturile de TVA și declarațiile de impozite și taxe la bugetul general consolidat la organul fiscal teritorial, a respectat prevederile legale privind utilizarea șiținerea registrelor contabile obligatorii, veniturile realizate sunt înregistrate în evidența contabilă pe baza facturilor emise către clienți, obligațiile fiscale au fost achitate la termenele legale, a răspuns la solicitările autorităților fiscale.

Astfel, se reține că SC X SRL nu se regăsește în situațiile în care potrivit legii organele fiscale ar fi fost îndreptățite să estimeze baza de impunere.

Referitor la faptul că trei societăți comerciale din cele patru care au achiziționat marfurile în cauză de la SC X SRL nu mai funcționează la sediul social declarat, reținând că la data efectuării tranzacțiilor nu erau contribuabili declarați inactivi, situația de fapt constatată nu-i poate fi imputabilă contestatoarei.

De asemenea, motivația organelor de inspecție fiscală referitoare la discrepanța între prețul practicat de societate și prețul pieței, nu poate fi reținută ca argument în stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, întrucât, așa cum este stipulat la art.4 din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, "prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei".

Prin urmare, se retine ca textele de lege invocate de organele fiscale, in baza carora au procedat la reconsiderarea evidentelor SC X SRL prin ajustarea sumei veniturilor realizate, recalculand astfel obligatiile fiscale ale societatii, nu sunt aplicabile in cauza, drept pentru care contestatia urmeaza a fi admisa, iar actul administrativ fiscal atacat urmeaza a fi anulat.

2. Cu privire la majorarile de intarziere in suma de x lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X SRL datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitele stabilite suplimentar de plata.

In fapt, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, iar pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru debitele stabilite suplimentar de plata reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

Admiterea contestatiei formulata de S.C. X SRL CALARASI, si anulara Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008 prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr.15/04.04.2008
privind solutionarea contestatiei depusa
de SC X S.R.L. CALARASI
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi asupra contestatiei depusa de SC X SRL cu sediul in CALARASI, str. Victoriei, judetul Calarasi, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 17.01.2008.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X SRL CALARASI.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale

suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	x lei
- Majorari de intarziere	x lei
- Taxa pe valoarea adaugata	x lei
- Majorari de intarziere	<u>x lei</u>
Total sume contestate	x lei

Motivele formulate de SC X SRL CALARASI in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Organul de inspectie fiscala a retinut ca si motivare situatia ca in perioada 01.11.2006-30.09.2007 SC X SRL CALARASI a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, motiv pentru care s-a calculat un impozit suplimentar si t.v.a aferent pentru diferenta dintre pretul practicat de societate si pretul pietei.

In drept, s-au invocat dispozitiile art.11 din Legea 571/2003 si art.67, alin.2 din O.G.92/2003, in sensul ca la stabilirea sumei unui impozit sau taxe, autoritatile fiscale pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei si faptul ca organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, avind in vedere pretul de piata al tranzactiei.

Fata de decizia de impunere si celelalte acte care au stat la baza emiterii acesteia, contestatoarea sustine ca acestea sunt absolut neintemeiate si date cu interpretarea gresita a dispozitiilor legale invocate, pentru urmatoarele motive:

In speta, ca urmare a unei sesizari facute de catre Garda Financiara si a unei "documentari" a acesteia, organul fiscal a calculat in mod cu totul abuziv, cu incalcarea dispozitiilor legale in materie si interpretarea acestora in mod eronat, obligatii fiscale suplimentare cu titlu de TVA si impozit pe profit, la adapostul dispozitiilor art.11 din Legea 571/03 si art. 67 din O.G. 92/03, sustinind faptul ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Contestatoarea considera ca rezultatele controlului sunt cu totul gresite si arata ca nu datoreaza aceste sume, pornind chiar de la motivarea in fapt a deciziei care este total nefondata: se arata ca societatea ar fi efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, inasa, de fapt, ulterior se sustine ca nu ar fi aplicat un adaos comercial corespunzator, astfel incit organul fiscal calculeaza un adaos suplimentar pe care, in opinia sa, ar fi trebuit sa il aplice societatea si la care calculeaza obligatii fiscale suplimentare.

In motivare, in loc de a arata cauzele care au determinat luarea acestor masuri, organul fiscal mentioneaza ca s-a constatat de catre Garda Financiara ca SC X SRL are relatii comerciale cu societati care folosesc sedii fictive cu scopul sustragerii de la plata taxelor si impozitelor; dincolo de faptul ca aceasta motivare nu are legatura cu cauza si susbcrisa nu are vreo obligatie legala sa controleze sediile unor societati partenere si sa verifice ce fel de activitati desfasoara acestea sau nu la sediu, arata ca Garda Financiara nu este autoritatea indrituita de lege sa stabileasca daca un sediu este fictiv sau nu, termenul fiind, de fapt, impropriu caci juridic, fie este sediu declarat la O.N.R.C., fie nu exista ca si sediu, cu atat mai mult cu cit nimeni nu poate stabili ca o societate ar putea folosi un sediu "fictiv" in scopul determinat de a se sustrage de la plata taxelor si impozitelor.

Alta situatie care apare ca abuziva si aberanta, este aceea ca Garda Financiara, potrivit unor norme necunoscute inca, este o autoritate, un fel de bursa, mercurial, etc. care poate, in opinia organului fiscal, sa fixeze preturile de vinzare pentru anumite bunuri ca intr-o economie totalitara, si orice agent comercial este obligat sa respecte aceste preturi, in caz contrar datorind obligatii fiscale suplimentare, notiunile de economie de piata si concurenta fiind cu totul straine de aceasta situatie.

Dincolo de faptul ca aceste constatari empirice ale Garzii Financiare facute prin efectuarea de controale sau adrese la anumiti agenti comerciali nu sunt legale si nici relevante, caci preturile pot diferi foarte mult in functie de tara de provenienta, calitatea marfii, costuri de transport, etc. si Garda Financiara nu are astfel de atributii in statutul sau, aceasta nici macar nu este un organ fiscal care ar fi fost indreptatit sa estimeze baza de impunere, asa cum arata organul fiscal, ca Garda Financiara ar fi procedat.

Modul de interpretare a dispozitiilor legale este o sfidare la adresa economiei de piata si priveste, probabil, anumite interese oculte, deranjate de faptul ca produsele noastre aveau un pret mai bun fata de acestea.

In realitate, am importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, de o calitate inferioara, nu premium, ce-i drept, la un pret avantajos care ne-a permis sa comercializam aceste produse la un pret de x, lei/kg pentru fasole si x si x lei/kg seminte de dovleac, de fiecare data practicand un adaos comercial care sa ne permita un castig multumitor si sa putem vinde marfa mai repede, avind in vedere ca societatea noastra vinde cantitati en-gros.

Interpretand cu totul nelegal dispozitiile legale, plecand de la premisa falsa ca Garda Financiara este o autoritate in materie care poate stabili pretul produselor agricole la un moment dat, suntem acuzati ca nu am evidentiat corect in contabilitate continutul economic al tranzactiei: concluzia este falsa intrucat nimeni nu ne poate obliga, in mod legal, sa importam produse la anumite preturi, mai mari, si nici sa aplicam un adaos comercial, mai mare decit cel practicat, numai pentru a vinde la acelasi pret cu alte presupuse

societati concurente; este ca si cum intr-o piata agroalimentara in care vine un producator si ceilalti vanzatoari sunt speculanti care au cumparat marfa de la alti producatori, acesta ar putea fi obligat sa-si vinda marfa la acelasi pret, pentru a nu le strica afacerea speculantilor, insa aceasta practica nu poate primi o protectie legala prin interpretarea gresita a textelor de lege.

Mai mult, s-a vorbit despre continutul economic al tranzactiei, dar, de fapt, pe fila 5 a raportului fiscal se arata ca s-a calculat diferenta de adaos comercial, ceea ce inseamna ca ni se imputa nu faptul ca am reusit sa importam produse la un pret mai mic, deci un avantaj pentru consumator, ci faptul ca nu am calculat un adaos comercial mai mare, pentru a ajunge la presupusul pret al pietei la acel moment.

In realitate, textul de lege invocat isi are rolul sau bine definit si, intr-adevar, se refera la situatiile cind societatile ar vinde bunuri sub pretul de piata pentru a eluda taxele, insa aici ne referim la alte situatii, cum ar fi vnzarea bunurilor imobile apartinand acesteia la preturi mult mai mici decit ale pietei, fara raport de expertiza, etc, asa cum arata si spetele din practica in aceasta materie.

Nimeni nu poate stabili ca pretul semintelor de dovleac si al fasolei cu care am importat aceste produse nu era cel pe care l-am platit, sau nu ne poate obliga sa importam la un pret mai mare.

De asemenea, nimeni, legal, nu ne poate obliga sa aplicam un anumit adaos comercial pentru a ajunge astfel la un pret care sa convina sau sa fie apropiat de cel al concurenteii, pentru ca, altfel, ar fi vorba despre o economie totalitara cu un pret dictat, impus, iar nu despre o economie de piata functionala.

Contestatoarea considera ca dispozitiile art. 67 din O.G. 92/03 nu isi gasesc aplicarea in speta, intrucit ipoteza este aceea a imposibilitatii de stabilire a bazei de impunere, ceea ce nu este cazul acesteia, deoarece a evidentiat in contabilitate toate tranzactiile si s-au calculat taxe si impozite aferente acestora, in acest caz organul fiscal neavind dreptul sa estimeze baza de impunere, adica, practic, sa impuna anumite preturi de achizitie sau de vnzare.

Fata de motivele prezentate in sustinerea cauzei, contestatoarea solicita admiterea contestatiei formulate si anulara actului administrativ fiscal atacat si a tuturor actelor care au stet la baza emiterii acestuia.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008 si al anexelor acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuata pentru perioada 01.11.2006 -30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Pentru debitele stabilite suplimentar s-au calculat majorari de intarziere in suma totala de X lei, din care:

- X lei aferente impozitului pe profit;
- X lei aferente taxei pe valoarea adaugata.

Masura stabilirii impozitului pe profit suplimentar precum si a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	X lei
- Majorari de intarziere	X lei
- Taxa pe valoarea adaugata	X lei
- Majorari de intarziere	<u>X lei</u>
Total sume contestate	X lei

1. Privitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit si suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este legala, in conditiile in care temeiul de drept invocat de organul de inspectie fiscala nu este aplicabil in cauza.

In fapt, SC X SRL a importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, pe care le-a comercializat in sistem en-gros pe piata interna practicand un adaos comercial de X lei/kg pentru fasolea uscata si de X lei/kg pentru semintele de dovleac.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere adresa nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara-Comisariatul general, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL in scopul stabilirii in intregime a datoriilor catre bugetul de stat, precum si Nota de constatare a Garzii Financiare-Comisariatul General seria CG nr.003473/28.08.2007, din care rezulta ca in urma unui control operativ si inopinat efectuat la SC X SRL s-a constatat ca in perioada ianuarie - mai 2007 a efectuat importuri de fasole uscata si seminte de dovleac din Ucraina, marfuri ce au fost comercializate in sistem en-gros pe piata interna, catre un numar de 4 societati comerciale cu sediul social in Romania, contravaloarea marfurilor comercializate fiind incasata prin instrumente bancare. Garda Financiara a constatat ca trei societati comerciale din cele patru care au achizitionat marfurile in cauza de la SC X SRL, nu mai functioneaza la sediul social declarat, din declaratiile fiscale depuse la organele fiscale rezulta ca acestea prezinta sume mari de plata la bugetul de stat, ultima luna in care s-au depus deconturi de TVA fiind martie 2007. Garda Financiara a efectuat o documentare la societati comerciale importatoare de produse similare rezultand ca pretul de vanzare in perioada corespondenta la produsul "fasole uscata" a fost de X lei/kg iar la produsul "seminte dovleac" a fost de X lei.

Din Raportul de inspectie fiscala rezulta ca veniturile realizate de SC X SRL sunt inregistrate in evidenta contabila pe baza facturilor emise catre clienti.

Avand in vedere discrepanta intre pretul practicat de societate si pretul pietei, organul de inspectie fiscala a recalculat valoarea livrarilor de marfa ale SC X SRL folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

Pentru diferenta de adaos comercial stabilita prin recalcularea valorii livrarilor de marfa (folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare) organul de control a calculat TVA colectata suplimentar in suma de X lei.

Masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art.11 alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

In aplicarea acestor prevederi speciale, la pct.22 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

*"22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale **ale persoanelor afiliate**, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente."*

Potrivit acestor prevederi legale se retine ca autoritatile fiscale au dreptul de a reconsidera evidentele unei persoane juridice romane, prin ajustarea veniturilor, restrans inasa numai in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate.

Avand in vedere faptul ca tranzactiile in cauza s-au efectuat intre persoane juridice cu sediul social in Romania, ca intre SC X SRL si societatile cliente nu exista relatii de afiliatie, se retine ca prevederile speciale de la art.11 din Codul Fiscal nu sunt aplicabile in cauza.

Referitor la estimarea bazei de impunere, art.67, din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și

documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal."

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscală, aprobate prin H.G.nr.1050/2004, la pct.65.1 sunt stipulate situațiile în care organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere:

"65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc **în situații cum sunt:**

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora."

Din constatările consemnate în raportul de inspecție fiscală reiese însă că SC X SRL a depus la termenele legale deconturile de TVA și declarațiile de impozite și taxe la bugetul general consolidat la organul fiscal teritorial, a respectat prevederile legale privind utilizarea șiținerea registrelor contabile obligatorii, veniturile realizate sunt înregistrate în evidența contabilă pe baza facturilor emise către clienți, obligațiile fiscale au fost achitate la termenele legale, a răspuns la solicitările autorităților fiscale.

Astfel, se reține că SC X SRL nu se regăsește în situațiile în care potrivit legii organele fiscale ar fi fost îndreptățite să estimeze baza de impunere.

Referitor la faptul că trei societăți comerciale din cele patru care au achiziționat marfurile în cauză de la SC X SRL nu mai funcționează la sediul social declarat, reținând că la data efectuării tranzacțiilor nu erau contribuabili declarați inactivi, situația de fapt constatată nu-i poate fi imputabilă contestatoarei.

De asemenea, motivația organelor de inspecție fiscală referitoare la discrepanța între prețul practicat de societate și prețul pieței, nu poate fi reținută ca argument în stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, întrucât, așa cum este stipulat la art.4 din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, "prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei".

Prin urmare, se retine ca textele de lege invocate de organele fiscale, in baza carora au procedat la reconsiderarea evidentelor SC X SRL prin ajustarea sumei veniturilor realizate, recalculand astfel obligatiile fiscale ale societatii, nu sunt aplicabile in cauza, drept pentru care contestatia urmeaza a fi admisa, iar actul administrativ fiscal atacat urmeaza a fi anulat.

2. Cu privire la majorarile de intarziere in suma de x lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X SRL datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitele stabilite suplimentar de plata.

In fapt, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, iar pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru debitele stabilite suplimentar de plata reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

Admiterea contestatiei formulata de S.C. X SRL CALARASI, si anulara Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008 prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,

ROMANIA
MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE
FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CALARASI

DECIZIA Nr.15/04.04.2008
privind solutionarea contestatiei depusa
de SC X S.R.L. CALARASI
înregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi asupra contestatiei depusa de SC X SRL cu sediul in CALARASI, str. Victoriei, judetul Calarasi, impotriva actului administrativ fiscal -Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice a Municipiului Calarasi in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 17.01.2008.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este competenta sa solutioneze contestatia depusa de SC X SRL CALARASI.

I. Din analiza contestatiei înregistrata la DGFP Calarasi sub nr. 6760/27.02.2008, precum si a documentelor existente la dosarul cauzei s-a constatat ca SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale

suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	x lei
- Majorari de intarziere	x lei
- Taxa pe valoarea adaugata	x lei
- Majorari de intarziere	<u>x lei</u>
Total sume contestate	x lei

Motivele formulate de SC X SRL CALARASI in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele:

Organul de inspectie fiscala a retinut ca si motivare situatia ca in perioada 01.11.2006-30.09.2007 SC X SRL CALARASI a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, motiv pentru care s-a calculat un impozit suplimentar si t.v.a aferent pentru diferenta dintre pretul practicat de societate si pretul pietei.

In drept, s-au invocat dispozitiile art.11 din Legea 571/2003 si art.67, alin.2 din O.G.92/2003, in sensul ca la stabilirea sumei unui impozit sau taxe, autoritatile fiscale pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei si faptul ca organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, avind in vedere pretul de piata al tranzactiei.

Fata de decizia de impunere si celelalte acte care au stat la baza emiterii acesteia, contestatoarea sustine ca acestea sunt absolut neintemeiate si date cu interpretarea gresita a dispozitiilor legale invocate, pentru urmatoarele motive:

In speta, ca urmare a unei sesizari facute de catre Garda Financiara si a unei "documentari" a acesteia, organul fiscal a calculat in mod cu totul abuziv, cu incalcarea dispozitiilor legale in materie si interpretarea acestora in mod eronat, obligatii fiscale suplimentare cu titlu de TVA si impozit pe profit, la adapostul dispozitiilor art.11 din Legea 571/03 si art. 67 din O.G. 92/03, sustinind faptul ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Contestatoarea considera ca rezultatele controlului sunt cu totul gresite si arata ca nu datoreaza aceste sume, pornind chiar de la motivarea in fapt a deciziei care este total nefondata: se arata ca societatea ar fi efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei, inasa, de fapt, ulterior se sustine ca nu ar fi aplicat un adaos comercial corespunzator, astfel incit organul fiscal calculeaza un adaos suplimentar pe care, in opinia sa, ar fi trebuit sa il aplice societatea si la care calculeaza obligatii fiscale suplimentare.

In motivare, in loc de a arata cauzele care au determinat luarea acestor masuri, organul fiscal mentioneaza ca s-a constatat de catre Garda Financiara ca SC X SRL are relatii comerciale cu societati care folosesc sedii fictive cu scopul sustragerii de la plata taxelor si impozitelor; dincolo de faptul ca aceasta motivare nu are legatura cu cauza si susbcrisa nu are vreo obligatie legala sa controleze sediile unor societati partenere si sa verifice ce fel de activitati desfasoara acestea sau nu la sediu, arata ca Garda Financiara nu este autoritatea indrituita de lege sa stabileasca daca un sediu este fictiv sau nu, termenul fiind, de fapt, impropriu caci juridic, fie este sediu declarat la O.N.R.C., fie nu exista ca si sediu, cu atat mai mult cu cit nimeni nu poate stabili ca o societate ar putea folosi un sediu "fictiv" in scopul determinat de a se sustrage de la plata taxelor si impozitelor.

Alta situatie care apare ca abuziva si aberanta, este aceea ca Garda Financiara, potrivit unor norme necunoscute inca, este o autoritate, un fel de bursa, mercurial, etc. care poate, in opinia organului fiscal, sa fixeze preturile de vinzare pentru anumite bunuri ca intr-o economie totalitara, si orice agent comercial este obligat sa respecte aceste preturi, in caz contrar datorind obligatii fiscale suplimentare, notiunile de economie de piata si concurenta fiind cu totul straine de aceasta situatie.

Dincolo de faptul ca aceste constatari empirice ale Garzii Financiare facute prin efectuarea de controale sau adrese la anumiti agenti comerciali nu sunt legale si nici relevante, caci preturile pot diferi foarte mult in functie de tara de provenienta, calitatea marfii, costuri de transport, etc. si Garda Financiara nu are astfel de atributii in statutul sau, aceasta nici macar nu este un organ fiscal care ar fi fost indreptatit sa estimeze baza de impunere, asa cum arata organul fiscal, ca Garda Financiara ar fi procedat.

Modul de interpretare a dispozitiilor legale este o sfidare la adresa economiei de piata si priveste, probabil, anumite interese oculte, deranjate de faptul ca produsele noastre aveau un pret mai bun fata de acestea.

In realitate, am importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, de o calitate inferioara, nu premium, ce-i drept, la un pret avantajos care ne-a permis sa comercializam aceste produse la un pret de x, lei/kg pentru fasole si x si x lei/kg seminte de dovleac, de fiecare data practicand un adaos comercial care sa ne permita un castig multumitor si sa putem vinde marfa mai repede, avind in vedere ca societatea noastra vinde cantitati en-gros.

Interpretand cu totul nelegal dispozitiile legale, plecand de la premisa falsa ca Garda Financiara este o autoritate in materie care poate stabili pretul produselor agricole la un moment dat, suntem acuzati ca nu am evidentiat corect in contabilitate continutul economic al tranzactiei: concluzia este falsa intrucat nimeni nu ne poate obliga, in mod legal, sa importam produse la anumite preturi, mai mari, si nici sa aplicam un adaos comercial, mai mare decit cel practicat, numai pentru a vinde la acelasi pret cu alte presupuse

societati concurente; este ca si cum intr-o piata agroalimentara in care vine un producator si ceilalti vanzatoari sunt speculanti care au cumparat marfa de la alti producatori, acesta ar putea fi obligat sa-si vinda marfa la acelasi pret, pentru a nu le strica afacerea speculantilor, insa aceasta practica nu poate primi o protectie legala prin interpretarea gresita a textelor de lege.

Mai mult, s-a vorbit despre continutul economic al tranzactiei, dar, de fapt, pe fila 5 a raportului fiscal se arata ca s-a calculat diferenta de adaos comercial, ceea ce inseamna ca ni se imputa nu faptul ca am reusit sa importam produse la un pret mai mic, deci un avantaj pentru consumator, ci faptul ca nu am calculat un adaos comercial mai mare, pentru a ajunge la presupusul pret al pietei la acel moment.

In realitate, textul de lege invocat isi are rolul sau bine definit si, intr-adevar, se refera la situatiile cind societatile ar vinde bunuri sub pretul de piata pentru a eluda taxele, insa aici ne referim la alte situatii, cum ar fi vnzarea bunurilor imobile apartinand acesteia la preturi mult mai mici decit ale pietei, fara raport de expertiza, etc, asa cum arata si spetele din practica in aceasta materie.

Nimeni nu poate stabili ca pretul semintelor de dovleac si al fasolei cu care am importat aceste produse nu era cel pe care l-am platit, sau nu ne poate obliga sa importam la un pret mai mare.

De asemenea, nimeni, legal, nu ne poate obliga sa aplicam un anumit adaos comercial pentru a ajunge astfel la un pret care sa convina sau sa fie apropiat de cel al concurenteii, pentru ca, altfel, ar fi vorba despre o economie totalitara cu un pret dictat, impus, iar nu despre o economie de piata functionala.

Contestatoarea considera ca dispozitiile art. 67 din O.G. 92/03 nu isi gasesc aplicarea in speta, intrucit ipoteza este aceea a imposibilitatii de stabilire a bazei de impunere, ceea ce nu este cazul acesteia, deoarece a evidentiat in contabilitate toate tranzactiile si s-au calculat taxe si impozite aferente acestora, in acest caz organul fiscal neavind dreptul sa estimeze baza de impunere, adica, practic, sa impuna anumite preturi de achizitie sau de vnzare.

Fata de motivele prezentate in sustinerea cauzei, contestatoarea solicita admiterea contestatiei formulate si anulara actului administrativ fiscal atacat si a tuturor actelor care au stet la baza emiterii acestuia.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008, al Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008 si al anexelor acestora, rezulta urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

Rezultatele inspectiei fiscale efectuata pentru perioada 01.11.2006 -30.09.2007 au fost consemnate in Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008, in baza caruia organul fiscal a emis Decizia de impunere nr.4/17.01.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Pentru debitele stabilite suplimentar s-au calculat majorari de intarziere in suma totala de X lei, din care:

- X lei aferente impozitului pe profit;
- X lei aferente taxei pe valoarea adaugata.

Masura stabilirii impozitului pe profit suplimentar precum si a taxei pe valoarea adaugata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative in vigoare in perioada supusa inspectiei fiscale, se retin urmatoarele:

Inspectia fiscala generala s-a efectuat in vederea solutionarii adresei nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara - Comisariatul General, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL.

Perioada supusa inspectiei fiscale generale: 01.11.2006-30.09.2007.

SC X SRL CALARASI contesta urmatoarele obligatii fiscale suplimentare de plata stabilite prin Decizia de impunere nr.4/17.01.2008, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2008:

- Impozit pe profit	X lei
- Majorari de intarziere	X lei
- Taxa pe valoarea adaugata	X lei
- Majorari de intarziere	<u>X lei</u>
Total sume contestate	X lei

1. Privitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit si suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii este daca masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este legala, in conditiile in care temeiul de drept invocat de organul de inspectie fiscala nu este aplicabil in cauza.

In fapt, SC X SRL a importat din Ucraina fasole uscata si seminte de dovleac, pe care le-a comercializat in sistem en-gros pe piata interna practicand un adaos comercial de X lei/kg pentru fasolea uscata si de X lei/kg pentru semintele de dovleac.

Organul de inspectie fiscala a stabilit suplimentar impozit pe profit in suma de X lei si taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de X lei, pentru diferenta de adaos comercial dintre pretul pietei si pretul practicat de societate, ca urmare a constatarii faptului ca societatea a efectuat tranzactii comerciale sub pretul pietei.

Organul de inspectie fiscala a avut in vedere adresa nr.406690/09.11.2007 emisa de Garda Financiara-Comisariatul general, prin care se solicita efectuarea unei inspectii fiscale la SC X SRL in scopul stabilirii in intregime a datoriilor catre bugetul de stat, precum si Nota de constatare a Garzii Financiare-Comisariatul General seria CG nr.003473/28.08.2007, din care rezulta ca in urma unui control operativ si inopinat efectuat la SC X SRL s-a constatat ca in perioada ianuarie - mai 2007 a efectuat importuri de fasole uscata si seminte de dovleac din Ucraina, marfuri ce au fost comercializate in sistem en-gros pe piata interna, catre un numar de 4 societati comerciale cu sediul social in Romania, contravaloarea marfurilor comercializate fiind incasata prin instrumente bancare. Garda Financiara a constatat ca trei societati comerciale din cele patru care au achizitionat marfurile in cauza de la SC X SRL, nu mai functioneaza la sediul social declarat, din declaratiile fiscale depuse la organele fiscale rezulta ca acestea prezinta sume mari de plata la bugetul de stat, ultima luna in care s-au depus deconturi de TVA fiind martie 2007. Garda Financiara a efectuat o documentare la societati comerciale importatoare de produse similare rezultand ca pretul de vanzare in perioada corespondenta la produsul "fasole uscata" a fost de X lei/kg iar la produsul "seminte dovleac" a fost de X lei.

Din Raportul de inspectie fiscala rezulta ca veniturile realizate de SC X SRL sunt inregistrate in evidenta contabila pe baza facturilor emise catre clienti.

Avand in vedere discrepanta intre pretul practicat de societate si pretul pietei, organul de inspectie fiscala a recalculat valoarea livrarilor de marfa ale SC X SRL folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare, rezultand un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

Pentru diferenta de adaos comercial stabilita prin recalcularea valorii livrarilor de marfa (folosind pretul de piata stabilit in adresa Garzii Financiare) organul de control a calculat TVA colectata suplimentar in suma de X lei.

Masura stabilirii acestor obligatii suplimentare de plata este sustinuta in drept de prevederile art.11, alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si prevederile art.67, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, art.11 alin.(1), din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

In aplicarea acestor prevederi speciale, la pct.22 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeaza:

*"22. Autoritățile fiscale din România pot, în scopul calculării obligațiilor fiscale **ale persoanelor afiliate**, să reconsidere evidențele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relațiilor speciale dintre persoana afiliată română și cea străină aceste evidențe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piață liberă, respectiv ca tranzacții între persoane independente."*

Potrivit acestor prevederi legale se retine ca autoritatile fiscale au dreptul de a reconsidera evidentele unei persoane juridice romane, prin ajustarea veniturilor, restrans inasa numai in cazul tranzactiilor efectuate intre persoane afiliate.

Avand in vedere faptul ca tranzactiile in cauza s-au efectuat intre persoane juridice cu sediul social in Romania, ca intre SC X SRL si societatile cliente nu exista relatii de afiliatie, se retine ca prevederile speciale de la art.11 din Codul Fiscal nu sunt aplicabile in cauza.

Referitor la estimarea bazei de impunere, art.67, din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

"(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și

documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal."

Prin Normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscală, aprobate prin H.G.nr.1050/2004, la pct.65.1 sunt stipulate situațiile în care organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere:

"65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc **în situații cum sunt:**

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora."

Din constatările consemnate în raportul de inspecție fiscală reiese însă că SC X SRL a depus la termenele legale deconturile de TVA și declarațiile de impozite și taxe la bugetul general consolidat la organul fiscal teritorial, a respectat prevederile legale privind utilizarea șiținerea registrelor contabile obligatorii, veniturile realizate sunt înregistrate în evidența contabilă pe baza facturilor emise către clienți, obligațiile fiscale au fost achitate la termenele legale, a răspuns la solicitările autorităților fiscale.

Astfel, se reține că SC X SRL nu se regăsește în situațiile în care potrivit legii organele fiscale ar fi fost îndreptățite să estimeze baza de impunere.

Referitor la faptul că trei societăți comerciale din cele patru care au achiziționat marfurile în cauză de la SC X SRL nu mai funcționează la sediul social declarat, reținând că la data efectuării tranzacțiilor nu erau contribuabili declarați inactivi, situația de fapt constatată nu-i poate fi imputabilă contestatoarei.

De asemenea, motivația organelor de inspecție fiscală referitoare la discrepanța între prețul practicat de societate și prețul pieței, nu poate fi reținută ca argument în stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, întrucât, așa cum este stipulat la art.4 din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, "prețurile produselor și tarifele serviciilor și lucrărilor se determină în mod liber prin concurență, pe baza cererii și ofertei".

Prin urmare, se retine ca textele de lege invocate de organele fiscale, in baza carora au procedat la reconsiderarea evidentelor SC X SRL prin ajustarea sumei veniturilor realizate, recalculand astfel obligatiile fiscale ale societatii, nu sunt aplicabile in cauza, drept pentru care contestatia urmeaza a fi admisa, iar actul administrativ fiscal atacat urmeaza a fi anulat.

2. Cu privire la majorarile de intarziere in suma de x lei, cauza supusa solutionarii este daca SC X SRL datoreaza aceste obligatii fiscale accesorii aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, in conditiile in care prin prezenta decizie s-a retinut ca societatea nu datoreaza debitele stabilite suplimentar de plata.

In fapt, pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, iar pentru T.V.A. stabilita suplimentar de plata in suma de x lei au fost calculate majorari de intarziere in suma de x lei, conform art.119 din O.G.nr.92/2003, republicata.

In drept, referitor la majorarile de intarziere, art.119 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.”

Avand in vedere faptul ca majorarile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar pentru debitele stabilite suplimentar de plata reprezentand impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata contestatia urmeaza a fi admisa, pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi admisa si in ceea ce priveste majorarile de intarziere.

Pentru considerentele de fapt si de drept retinute in continutul deciziei, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(1) si alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

D E C I D E:

Admiterea contestatiei formulata de S.C. X SRL CALARASI, si anulara Deciziei de impunere nr.4/17.01.2008 prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, si majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta potrivit art.218 alin.(2) din Titlul IX Cap.IV din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

DIRECTOR EXECUTIV,